

Nr. 2 * Marts 1956 * 39. årgang

Rige- sneiderne

Bladet „**PIGESPEJDERNE**“
udgives af *Det Danske*
Pigespejderkorps.

Redaktion:

Fru Annesofie Hermann,
Ellemosevej 89, Hellerup.
Telf. G e 1105.

Ekspedition:

Korpskontoret,
Lundsgade 6, København Ø.
Postgiro 86 000.

Bladkontingent og bestillinger
sendes fra troppene til
Lundsgade.

Bladet kan af andre abonnenter
bestilles gennem postvæsenet
og koster kr. 4,00 pr. år.

I redaktionen:

tegner Thora Lund,
frk. Kamilla Christensen,
fru From Petersen,
fru Jytta Rex Christensen
og 4 „Bladlus“.

HAR DU LYST?

... til et afvekslende arbejde på
Pigespejderdepotet.

Du må være dygtig til alminde-
ligt kontorarbejde og have in-
teresse for forretning. Alder ca.
22—25 år. Gage efter kvalifika-
tioner.

Kendskab til engelsk er en
fordel.

Skriftlig ansøgning med op-
lysninger og anbefalinger sen-
des til

Pigespejderdepotet

Lundsgade 6, København Ø.

Kære spejdere! Der var en spejder, jeg mødte en dag i et S-tog, som sagde til mig, at hun syntes, jeg skulle skrive nogle gode råd til alle de patruljer, der skulle til turnering, for hun var nu vis på, at hendes patrulje skulle nok placere sig i divisionens konkurrence og komme med. Og hver gang jeg har tænkt på gode råd siden, har jeg tænkt på det samme først, nemlig noget man med et fint ord kan kalde: patruljens apparition. Det dækker nemlig så meget. Det dækker både patruljens fremtræden og dens skal-vi-kalde-det udseende, hvis man kan tale om et for 6 mennesker fælles udseende? altså alt det, der tilsammen giver et helhedsindtryk af en patrulje, et hold. Hør da mine råd:

Man hilser på de mennesker, man møder; kommer man til en post, gør føreren for holdet selvfølgelig rede for, hvem det nu er, der kommer her. Men mens hun gør det, skal ikke en pille sig i næsen, en anden tygge tyggegummi, den tredje stoppe hænderne i lommerne og den fjerde se ud, som om hun keder sig. Alle ser venligt interesserede ud, det vil være klogt at bandlyse tyggegummi, og den, der har tendens til at bore hænderne i lommerne til albuerne, gør klogt i at sy lommerne til.

Det er udmærket at se venlig interesseret ud ved alle slags arbejder og opgaver, man møder, og ikke at se ud, som om man keder sig forfærdeligt og hellere vil i biografen.

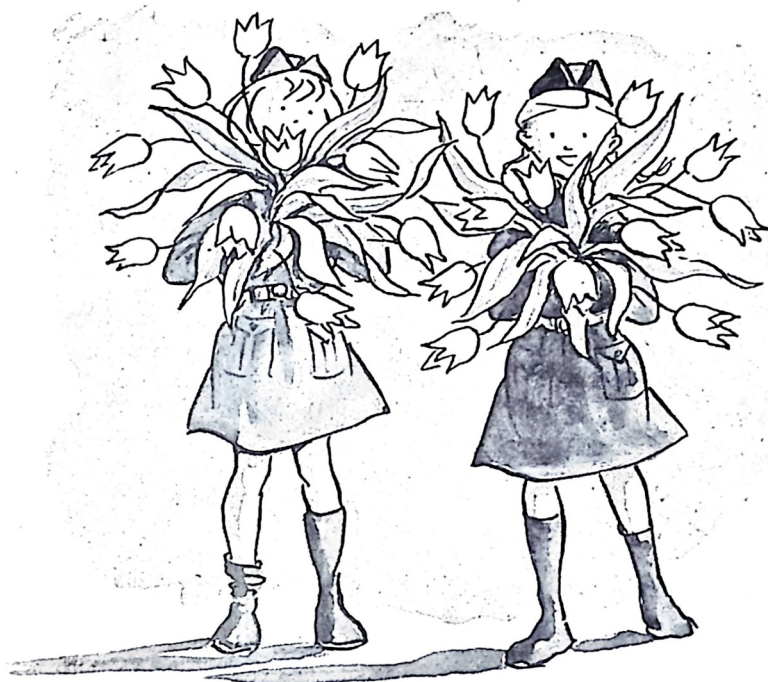
Et eliteturneringshold ved også at beherske sig så vidt, at der ikke lyder bjergskred af brølende latter fra holdets boplads, larm, der vækker og forstyrrer andre; man har det ligeså morsomt, selv om man ikke larmer med ansigtet.

Selvom man er sulten, gør man sig det til vane, og det må mange træne med i mange år, først at tænke på, om alle andre er forsynede ved bordet. Man skovler ikke sin mad ind, men *spiser* den; man hviler hverken albuer eller knæ på bordet. Selvom man er træt, taler man venligt med den, skæbnen har sat en ved siden af. Vejret er jo altid et godt og uophidsende emne, men andre *kan* benyttes. Det gør et behageligt indtryk på dommerne, der sikkert vil være meget gamle, om man bevæger sig uden at vælte teltene, falde over snore og pindestativer. Man kan sjældent stryge i en lejr, men man kan tage pletter af og pudse sko, og man kan rede sit hår og rense sine negle næsten med samme lethed som derhjemme. Og det gør sig.

Læs nu på disse gode råd. De får være mellem os. Jeg tænker mig, de gamle dommere vil blive forbavsede, når de ser 50 venlige, velopdragne, høflige, muntre, hensynsfulde, renvaskede, nyredte elitehold ved Hylkedam, og I vil sende mig en venlig hilsen, når det forlyder, at så velopdragne hold som de, der mødte op ved turneringen 1956, har man aldrig før set!

Venlig hilsen

MED
GULE TULIPANER
ØNSKER VI
HDS. MAJESTÆT
DRONNINGEN
hjertelig til lykke
DEN 28. MARTS

*Nu kribler det igen af vår,
og solen højt på himlen står,
mens dagene blir lange.
Man er i fødselsdagshumør
og linder på sin havedør
mod kor af fuglesange.*

*Og pigespejdre, store, små,
ja unge, gamle, grønne, blå,
vil plukke tulipaner
og bringe dem til kongens slot
med ønsket om noget stort og godt
og sol i gyldne baner.*

*Vor vilje er så klar som kvarts;
på sådan fødselsdag i marts
vi lover glad og gerne,
at vi vil være iblandt dem,
som vinde vil lidt videre frem
mod målets blanke stjerne.*

POSTBOX

U. S. A. mange 12—13 års, en på 15 år, en enkelt fra Norge, 15 år, men der kan skaffes flere, et par endnu fra Zululand, 9 og 11 år, men de kan vist godt passe til 12—13 år her fra Danmark. En irsk senior (det er sjældent, at jeg har seniorer). En amerikansk dame, der har besøgt Danmark, havde en lang liste med sig på psp., der ønskede at korrespondere med Danmark, der er 14 ca. 12—13 år, endvidere er der 2 amerikanske psp. på 12 år, og den anden har ikke skrevet sin alder, hun beder om at få fortalt noget om *dit* land og er selv fra New York; den første har sendt sit billede med, er fra Onegon. Hvis intet af dette passer jer, kan I få hvilket internationalt land, I ønsker.

Fromse, Gillesager 130, Glostrup.

VANDRERKORT

Fornylse og udstedelse af vandrer-kort sker ved henvendelse til korps-kontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Det gamle vandrer-kort indsendes tillige med medlemskort til D. D. P., frankeret svarkuvert og betalingen vedlagt i frimærker. Hvor det drejer sig om udstedelse af nyt vandrer-kort, skal desuden indsendes pasbillede ca. 5 × 5 cm.

Priserne er følgende:

Enkeltvandrer-kort ..... kr. 2,50

Leder-kort ..... kr. 4,00

Leder-kort (for førere over 18 år) udstedes kun i forbindelse med enkeltvandrer-kort. En særlig ansøgnings-blanket, der rekvireres på korps-kontoret, skal benyttes.

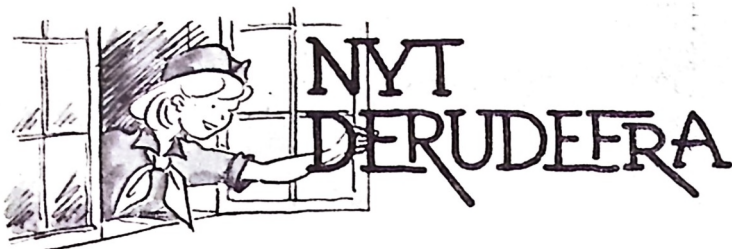
Vandrer-kort sendes ikke pr. efter-krav, men skal forudbetales.

KORPSNYT

1. marts har *spejderchefen* siddet i korpsets bestyrelse i 25 år. Det er lang tid. Til lykke!

Birthe Guldmann er vendt hjem fra halvandet års virksomhed som rejse-instruktør i Amerika. Fra februar er hun knyttet til D. D. P.s instruktør-afdeling, og det var vel ikke udelukket, vi kunne få hende til at fortælle os i denne avis om nogle af sine oplevelser. Efter en slags udtagelsesdyst på Spejderskolen er *Birgitte Brochner* fra Nørre Sundby og *Sonja Meyer* fra København blevet udtaget som kandidater til en tre måneders Amerika-tur. Turen ledes af *Ase Lyngholt*, og disse tre er sammen med tre grønne spejdere amerikanske spejders gæster under hele opholdet, ligesom de også får rejsen betalt.

I kender alle Our Chalet, af omtale i alt fald, men mon I også ved, hvormange „huse“ vi ejer på Chalets grund, og at vi lige har fået et ganske nyt??

Har I hørt om Baby Chalet? det lille chalet, som mrs. Storrow byggede for at have det til sig selv, når hun kom på besøg i Adelboden. Det er det herligste „sommerhus“, man kan tænke sig; det rummer en hyggelig opholdsstue med åbent ildsted og 2 soveværelser og 2 badeværelser samt køkken i „alkove“. Nu efter mrs. Storrows død bruges det til lederne af større træninger og andre særlige gæster.

Så har vi Squirrelhouse — Egernhuset — med et lille udskåret egern udenfor; øverste etage har en dejlig stor stue, hvor 3 af staben hidtil har boet om sommeren, og nedenunder et rum med ekstra madrasplads til brug i højsæsonen om sommeren, når Chalet selv er overbefolket.

Campshed — lejrhytten — ligger lige ved siden af Baby Chalet med et opholdsrum med køkkenudstyr — vask og rindende vand, teltudstyr m. m., og ovenpå er der et loft med halmmadrasser og tæpper. Dette kan lejes billigt — man sover i telte eller på loftet, laver selv sin mad på et udendørs permanent ildsted, har vandpost og faste latriner på pladsen, og man deltager i mange af husets foretagender. Dette er ikke nogen kedelig lejrplads, kan jeg betro jer — udsigten er i alt fald enestående. Er der nogle, der får lyst til at forsøge?

Endelig må jeg nævne et stort brændeskur, der kun bruges til opbevaring af brænde og hø.

Og så er der STÖCKLI, vores splinternye tilvækst — et lille nyt chalet, der er blevet bygget i løbet af efteråret og vinteren. Navnet Stöckli er schweizertysk og betyder det sted, hvor de gamle mennesker bor, når de trækker sig tilbage — altsaa: aftægts huset; vort Stöckli er beregnet til at give staben bedre forhold og mere privat plads, og derved også frigøre flere sengepladser i Chalet. Det har 3 etager på nordsiden og 2 på sydsiden, idet det er bygget på en skråning. I „kælderen“ er en stor garage med plads til 2 biler samt fyrrum og toiletter og vaskerum til Squirrelbeboerne. På 1. sal en dejlig dagligstue med behagelige stole og åben pejs; denne har vi fået foræret af alle Girl Scouts i U. S. A.; de samlede ind under mottoet: a buck, a brick, will do the trick, d. v. s. en dollar til hver mursten vil klare sagen. Grundstenen blev nedlagt i jule-

ferien og 1 dollar og et Girl Scout-emblem blev indmuret i overværelse af staben og 1 spejder fra 10 forskellige nationer. På denne etage er der 2 dejlige stuer mod syd til sekretæren og husholdersken, desuden er der bad og W. C. og et lille køkken. På 2. sal er der også 2 gode værelser, det ene til de 2 schweiziske piger, som vi har til hjælp i køkkenet, og det andet til de unge midlertidige hjælpere, som vi altid har om sommeren. Både i 1954 og 55 var der 2 danske, og det kan I tro er en oplevelse af rang; og til dette job er der mulighed for alle, der kan noget sprog, har en god anbefaling og mindst 1 måned til rådighed.

Det er ligesom om Danmark har „opdaget“ Chalet de sidste par år — der kommer flere og flere derned — i juleferien var vi ikke mindre end 20 blå, der boltrede os på ski i Adelbodens sne. Aase Lyngholt med en flok gæve piger fra Københavns distrikt og Gulle fra Spejderskolen; de boede ikke alle i huset hele tiden — så mange pladser kan et land ikke få i højsæsonen — men der er også charme ved at bo hos naboerne og komme lidt ind på livet af befolkningen og så være med, når der sker noget særligt på Chalet — og det gør der tit — og så skiftedes de, så alle fik prøvet alt.

Desværre tror jeg ikke, at redaktøren vil give mig plads til at fortælle alt det, som jeg gerne ville, så jeg må nøjes med at give jer et lille indtryk af nytårsaften.*)

Kan I tænke jer en stjerneklar aften med måneskin over bjergene, der er dækket af sne — en flok på ca. 100 spejdere fra 10 nationer i kreds om et buldrende bål — og mens kirkeklokkerne i Adelboden ringede det nye år ind, sang hver nation sin sang, og Pen sagde nogle gode ord for 1956 — og tusind tanker og gode ønsker fløj på usynlige vinger med gnisterne ud i verdensrummet — til familie og venner — hjemme og ude — i hele verden — ønsker om glæde og fred på jorden — og så sang vi

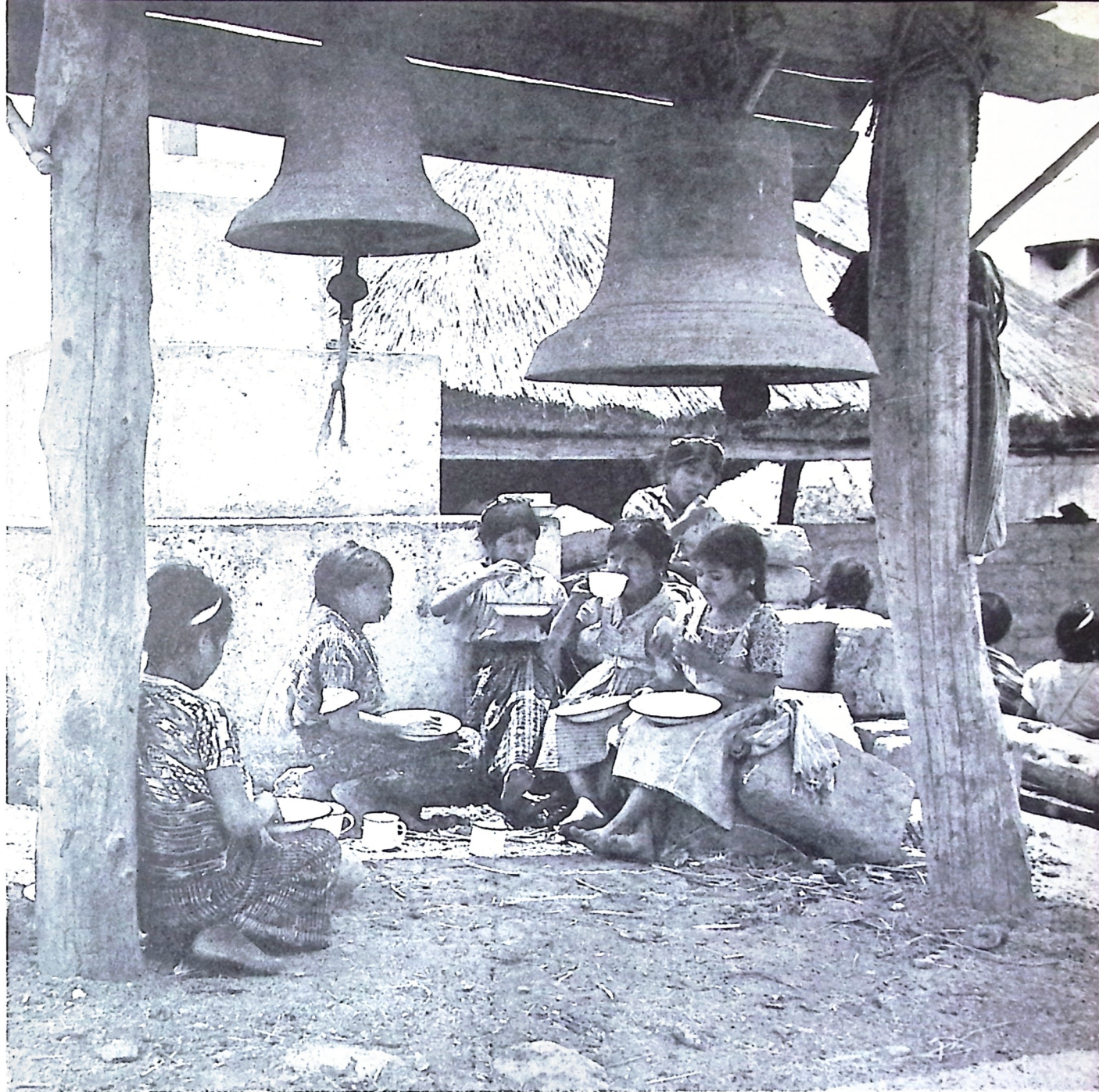
Vær velkommen, Herrens år.

Løyer

*) Men du vil måske en anden gang fortælle nyt derudefra? Red.

Fik jeres patrulje meldt sig til medarbejdet i den verdensomspændende kuponplan?

Læs hvad UNICEF skal udrette hver eneste dag

50.000 nyfødte og 100.000 større børn får mælk og tilsyn i mere end 2000 nyoprettede klinikker, udstyret af UNICEF med instrumenter og vitaminpræparater.

250.000 børn drikker et glas mælk daglig i områder, hvor hungersnød eller oversvømmelse hærger.

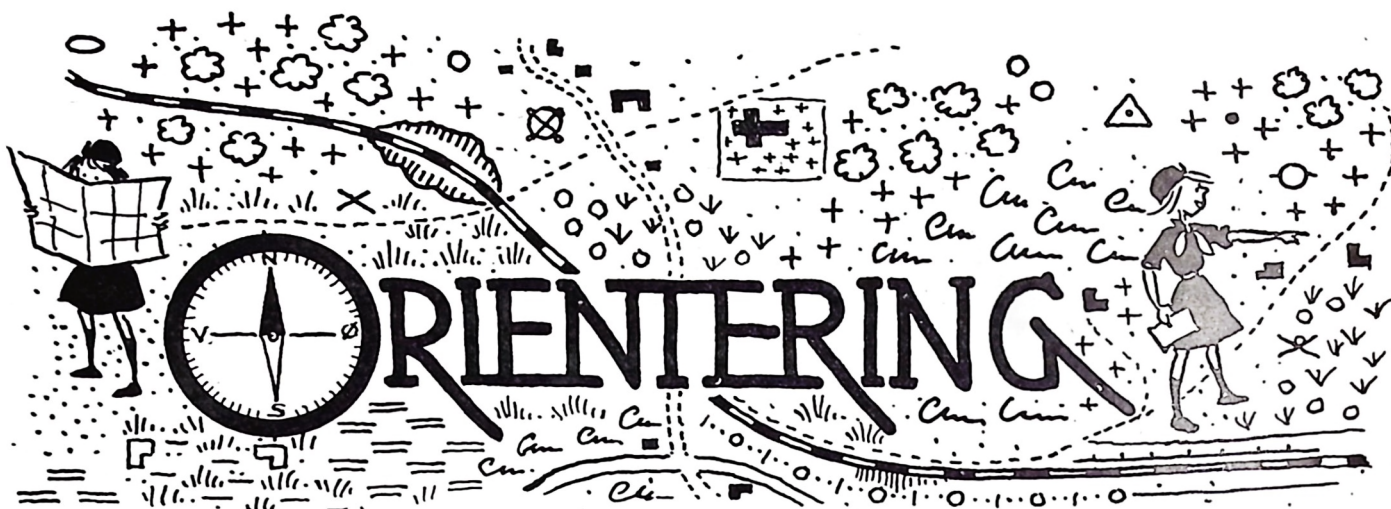
12.000 huse med ca. 160.000 beboere vil på samme dag

blive gjort „malarisikre“ ved DDT-sprøjtning, — 80.000 personer vil blive tuberkulinprøvet og af disse 30.000 vaccineret mod tuberkulose.

25.000 personer vil blive undersøgt for „yaws“ eller framboesia, en frygtelig invaliderende, men sjældent dødelig, tropesygdom, og af disse vil 3000 behøve og modtage fornøden behandling.

MÅNEDENS MÅL: HVER TROP HAR MINDST EEN PATRULJE MED I ARBEJDET

Redaktøren beder mig igen om artikler om orientering, og det emne skriver jeg meget gerne om — *men* bare jeg vidste lidt mere om, hvad I har brug for. Alle I, der har bedt om orientering, I må være så rare at præcisere det lidt mere, for orientering er jo ikke een ting, men mange ting: kort — kompas — sol — tid — sofus — forstørrelser — skitser — diktat — kompasgang — målestok — signaturer o. s. v., o. s. v. — men jeg må prøve at gøre mit bedste, — det har jeg jo lovet.

Det første, I skal arbejde med, når I vil tage fat på begrebet orientering, er kompasset — lær de 16 streger at kende — måske de 32 og blive fortrolig med, hvordan solen bevæger sig i forhold til disse streger — følg nu godt med:

Ligegyldig hvor på jorden man befinder sig, kan man tegne en streg, der går direkte mod Nord, og hvis man forlænger den i modsat retning, kommer man til Syd; en linie vinkelret på udgangspunktet peger mod Øst—Vest. Her har vi de 4 hovedverdenshjørner og kan nu ved halvering af vinklerne tegne 16 eller 32 streger på vor kompasrose, ganske som vi har lyst til, og sætte navn på. Dette tror jeg ikke volder de store vanskeligheder, så vi går videre. „Hvornår står solen i S.“ „Kl. 12,“ det ved vi alle, for vi har sol om middagen ind ad de vinduer, der vender mod S. „Hvornår står solen i N.“ „Aldrig,“ vil nogle svare, men det er galt, det gør den kl. 24, men den er under horisonten, så vi ser den aldrig i N., og derfor kan man måske være i tvivl om det. Altså spadserer solen fra S. til N. på 12 timer og fra N. til S. på 12 timer. (Egentlig ved vi jo godt, at solen står stille, og at det er jorden, der bevæger sig rundt om solen, men for os ser

det modsat ud, og det taler vi om. Vi ser også bort fra evt. sommertid og små unojagtigheder.) „Hvornår står solen i Ø.“ „Kl. 6,“ — den går nemlig lige hurtigt hele vejen fra N. til S., og så må den være halvvejs kl. 6. „Står den altid i Ø. kl. 6? — Pas nu på, for du svarer.“ „Ja, den gør“ — og den står *altid* i S. kl. 12 og N. kl. 24 — og altså i V. kl. 18. Nu kan vi skrive de andre klokkeslet på vor kompasrose, og vi forstår alle tegningen her, A.

Så spørger jeg: „Hvor står solen op?“ — „I Ø.“ — det ved vi godt (I Østen stiger solen op) — men tænk dig nu godt om, for du læser svaret på det næste spørgsmål. „Står solen altid op i Ø.“ — „Nej, den gør ikke, det er afhængig af årstiderne, og vi ved da godt, at det er ikke lige tidligt lyst om morgenen om vinteren og om sommeren; den er altid i Ø. kl. 6, men om sommeren er den langt over horisonten, når den passerer Ø., og det har været lyst længe, og om vinteren er den endnu under horisonten kl. 6, og det er ikke blevet lyst endnu. Forstår vi det?“ „Hvornår står solen op kl. 6?“ — „Det gør den ved jævndøgn, for da er dag og nat lige lange.“ Forårsjævndøgn 21. marts og efterårsjævndøgn 23. september står solen op i Ø. kl. 6 og går ned i V. kl. 18, og dag og nat er hver på 12 timer. „Hvor står den da op f. eks. i begyndelsen af maj?“ — „På et sted, hvor den befinder sig noget før kl. 6“ — se på tegning B — og vi foreslår: Ø.N.Ø. kl. ca. 4,30. (Husk nu, at dette er skematisk og behæftet med mindre fejl.) „Hvornår er det den længste dag?“ — „Midsommer — sommersolhverv — 22. juni.“ „Hvor står solen så op?“ — „Helt oppe i N.Ø. kl. ca. 3.“ „Og hvad så i begyndelsen af august?“ — „Da står den

igen op i ca. Ø. N. Ø. kl. ca. 4,30.“ Og så når vi efterårs-jævn døgn i september, hvor den ganske ligesom i marts står op kl. 6 og går ned kl. 18. „Men hvad nu i begyndelsen af november??“ — „Ja, da er det ikke lyst kl. 6, altså må den stå senere op, f. eks. i Ø. S. Ø. kl. ca. 7,30.“ Og på den korteste dag i året — ved juletid — vintersolhverv d. 22. december, står solen først op kl. ca. 9 i S. Ø. — og går allerede ned igen kl. ca. 3 i S. V. I begyndelsen af februar er forholdet det samme som i begyndelsen af november, og så har vi været hele året rundt.

Nu tror jeg, I kan forstå tegning B og finde ud af, at solens opgangsklokkeslet svarer til dens nedgangsklokkeslet. Den fuldt optrukne linie betegner solens bane på himlen, mens vi kan se den, og den punkterede linie viser solens bane under horisonten; nu ser vi tydeligt den korte dag og den lange mørke nat om vinteren og omvendt den korte nat og den lange lyse dag om sommeren — og overgangen mellem disse to yder„punkter“ — forår og efterår.

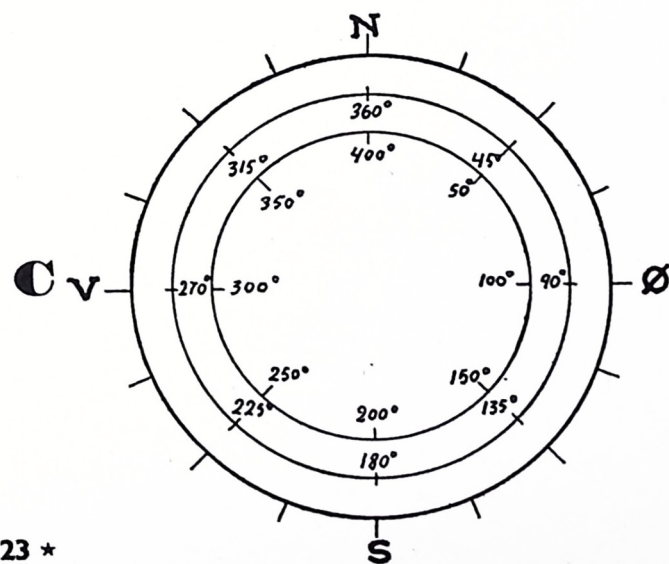
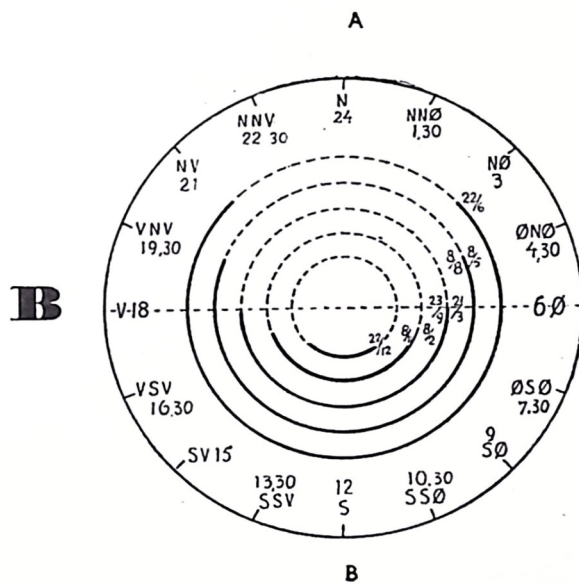
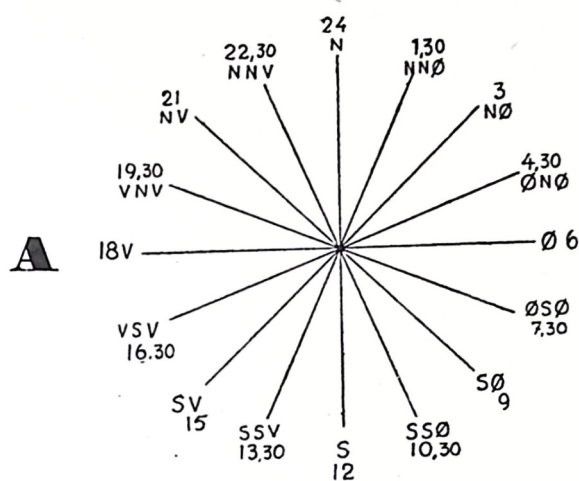
Mon I forstår ordene solhverv? — det betyder, „at solen vender“ — og hvis du mange gange i tiden fra marts til juni går ud til et fladt landskab ved solnedgangstid, vil du se, at dens nedgangspunkt flytter sig længere og længere til højre, d. v. s. mod N. indtil den længste dag, og fra denne og hen mod efterår vil dens „nedgangspunkt“ flytte i modsat retning, altså til venstre, indtil den igen i september går ned på samme sted som i marts, — altså solen vendte!

Når dette er slået fast, må I lære graderne at kende, for et kompas har ikke bare et antal streger, men også et antal grader, der gør beregningerne meget mere nøjagtige. I skolen lærer man, at en cirkel har 360 grader, og det kan den også godt have i et kompas, men de nyeste kompas har 400 grader, det er nemmere tal at arbejde med, og det er mere overskueligt; disse kalder man nygrader i modsætning til gammelgrader. Derfor må man altid opgive både gammel- og nygrader, hvis man skal opgive en retning i gradantal, og det skrives sådan 90/100 eller 360/400 med gammelgrader til venstre for stregen og nygrader til højre for stregen. På tegningen C her ser I, hvordan graderne fordeler sig på de 16 streger — de sorte tal er gammelgrader og de røde er nygrader.

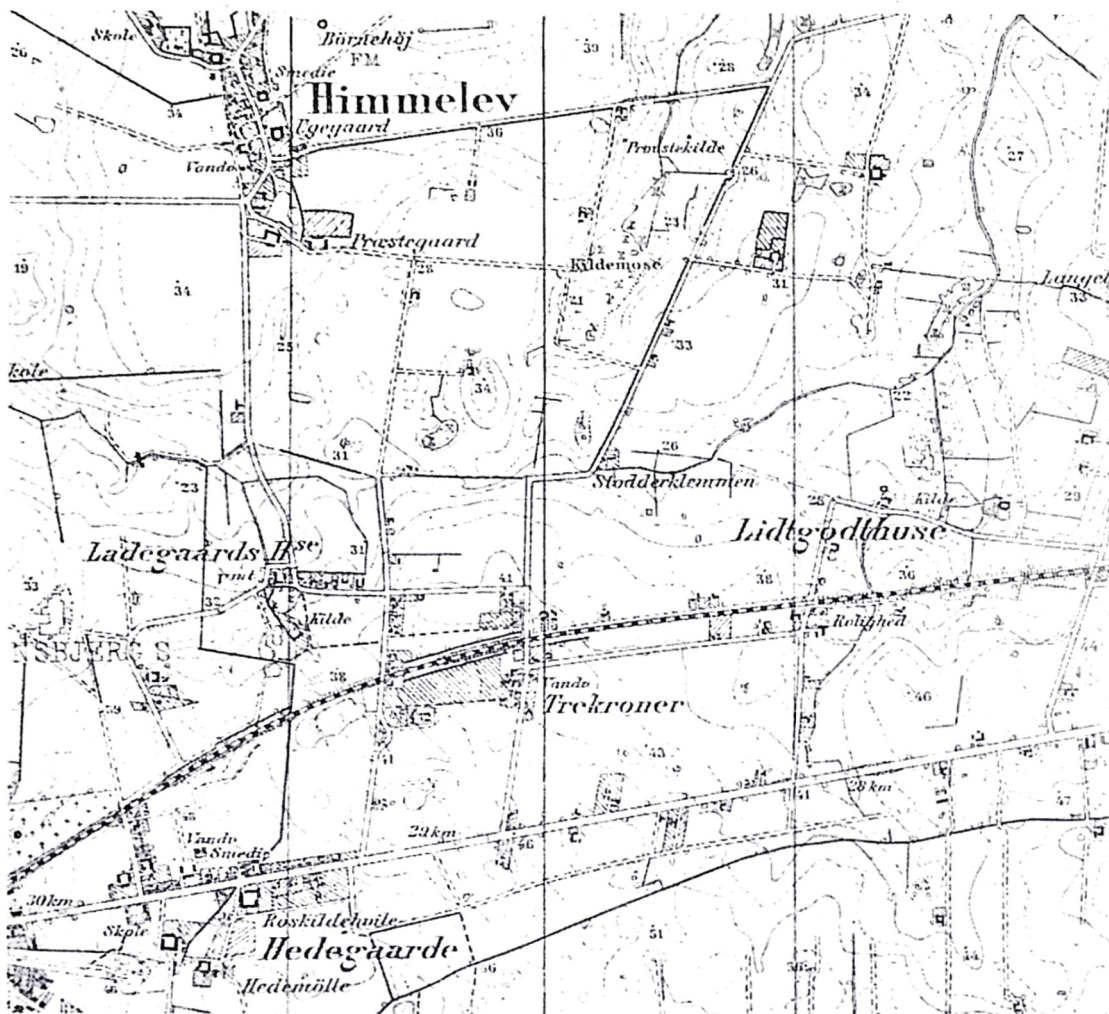
Nu tager vi fat på målebordsbladet (MB), det største og tydeligste kort, som man kan købe trykt over hele landet.

Her ser I et udsnit af et MB — størrelsesforholdet er 1:20.000, hvilket vil sige, at en enhed på kortet er 20.000 enheder i naturen — eller f. eks. 1 cm på kortet = 20.000 cm i naturen — og 20.000 cm er det samme som 200 m, altså 1 cm på et MB = 200 m i naturen.

Kortets N. vender opad, d. v. s., at når man holder kortet, så man kan læse navnene, har man N. op og S. ned og Ø. til højre og V. til venstre.

Nu må I se at få lært signaturerne — dem kan I studere i Pigespejderbogen og mange andre steder — og så få I her nogle opgaver, der skal vise, om I kan bruge kortet og om I forstår begreberne: RETNING og AFSTAND, for det er disse to begreber, der er alfa og omega i al kortlæsning.

Find punktet, der ligger

- 1) 430 m ca. SV. for T i Trekroner.
- 2) 150 m ca. N. for H i Himmelev.
- 3) 440 m ca. SØ. for d i Rolighed.

Hvor lang er afstanden

- 4) langs vejen fra skolen i Himmelev til vandværk i Trekroner,
- 5) fra vandhul 50 m S. for d i Hedegaarde til pkt. 34 — 400 m ca. ØNØ. for e i Provstekilde (luftlinie).
- 6) fra vejknæk 170 m V. for S i Stodderklemmen til trelænget gård 260 m ca. S. for g i Ladegaards Hse.

Find retning i grader (der opgives både gammel- og nygrader) og afstand i m fra

- 7) trelænget gård, 120 m S. for g i Præstegaard til sydligste pkt. af grusgrav 500 m N. for d i Lidtgodthuse.
- 8) 28 km stenen til pkt. 26, der ligger 70 m N. for e i Stodderklemmen.
- 9) Egegaards NØ.-lige hjørne til Hedemølle 80 m ca. SV. for H i Hedegaarde.

Find terrængenstand, der ligger

- 10) 2300 m i retn. 203/225 fra nordligste pkt. af sø, 50 m S. for s i Provstekilde.
- 11) 1040 m i retn. 20/22 for grøftesammenstød, der ligger ca. 360 m ca. NNV. for L i Ladegaards Hse.
- 12) 2080 m i retn. 247/274 for niveauskæring 70 m NV. for R i Rolighed.

Resultatet kommer først i næste blad — så nu har I en hel måned til at arbejde jer frem til 12 rigtige svar.

Held og lykke ønsker

Løyer

Månedens interview

„Højt oppe mellem Bjerge“ synger Flensborgspejderne med samme glæde og ildhu som alle andre spejdere, jeg har mødt, og hvis man kommer fra et af de fladere steder på Danmarkskortet, så føler man sig også i begyndelsen som værende oppe mellem bjerge, når man ad stejle trapper er klatret op i de højder, hvor Duborgskolen ligger i Flensborg. Når man så yderligere stiger så højt op i den fire etagers høje skole, som man kan, står man hos korpsschefen for sydslesvigske pigespejdere, en god gammel kending, *Grethe Biering*, og hendes udsigt heroppe er så distraherende, at hun altid må have underholdning nok til gæster.

Først løber øjet ud gennem Flensborg fjord, mod nord ser man danskekysten mod Kollund. Små dampere glider hen over det grå, stille vintervand med lange kølvandsstriber bag sig.

Der er vældige himle over Duborg, vekslende i de få dage, jeg er her, fra stille stjerneklart — over tågegråt til blygrå himle fuld af kulde og trusel, for så igen hen under aften at lade stjerner funkle og tindre og dirre, som de kun gør det, når kulden er stor og frosten næsten kan høres.

Ser man ned, ser man ned i så megen historie, så mange slags stilarter, så mange slags huse, at det er en historie helt for sig, og fortaber vi os i den, bliver der ikke noget interview af denne gang.

— Hvor mange spejdere er der i det sydslesvigske pigespejderkorps? spørger jeg for at begynde intelligent.

— 3-400, vi har to divisioner og ca. 14 troppe og flokke. Vi har nogen tilbagegang på det sidste, måske mest fordi førerne har for meget at gøre foruden, og når de bliver trætte, bliver de modløse.

— Fortæl om jeres uniform!

— Uniformen er i snit som den blå uniform i Danmark, men vi har gult torklæde, gult slips til førerne. På eet punkt er vi et skridt længere end i derhjemme, for vi har afskaffet distinktioner, ja, det vil sige, strengt taget

skulle der være noget med et lille bånd på brystlommen, men det er der ikke endnu.

— Arbejder I efter samme prøvesystem, samme duelighedstegn?

— Ikke helt. De halve af vore førere er gamle KFUK-spejdere, de andre fra DDP. De prøver, vi arbejder med, har vi fundet frem til ved at tage de bedste fra begge korps's arbejdsprogram og suppleret det med egne ideer og tanker. Og så arbejder vi iøvrigt helt individuelt, og jeg kan ikke sige andet, end at vi har det dejligt sammen og lærer meget af hinanden, når vi har tid at mødes.

— Hvordan går det jer i en stor by som Flensborg med at finde husly?

— Det går udmærket, vi har „Hjemmet“ i Mariagade, hvor vi må disponere over to stuer som vore egne, og har vi noget større, findes der større sal, beregnet på ungdomsforeningerne i det hele taget. Men det er svært, at alle yderdøre låses så tidligt i Flensborg, så børnene må styrte afsted for ikke at risikere at blive låset ude.

— Hvad er jeres største aktuelle problem?

— Ja, det er vist ferierne. Sommerferien her er kort, førerne har alle brug for at komme hjem på ferie og rekreation, og mange sydslesvigske børn skal til Danmark i sommerferien. Vi har altid brugt pinseferien som vor virkelige sommerlejrmaned, fordi vi hidtil har haft op til 10 dages pinseferie og eksamen bag os. Men nu får vi kun kort pinseferie, og så ved jeg faktisk ikke i øjeblikket, hvordan det skal blive muligt at etablere rigtige reelle lejre.

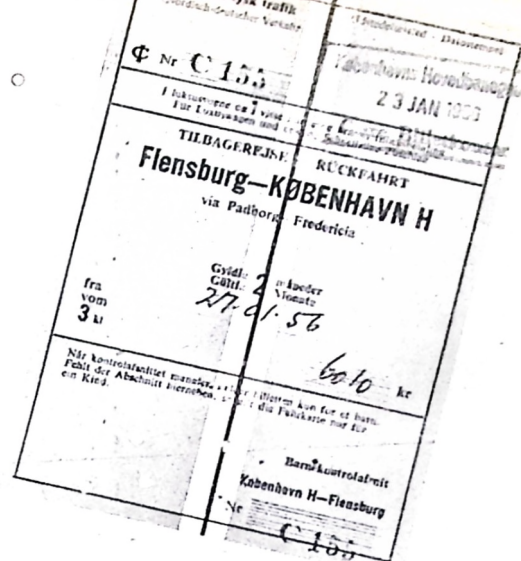
— Hvilken hilsen skal jeg tage med hjem?

— At vi altid er glade ved at være med, når danske spejdere kalder på os til lejrLiv, til træninger, kurser o.s.v. Vi er glade læsere af danske spejderblade; selv har vi et duplikeret (som jeg selv må lave), mere er der ikke mulighed for i øjeblikket. Vi har det godt, men vi beder jer om ikke at glemme os.

Det er aften nu, lysene tændes i Kollund og i Lyksborg. Borneråb lyder op fra de stejle stræder, hvor børnene suser afsted på slæder lige ned mod befærdede gader, men altid holder de inde lige i rette øjeblik.

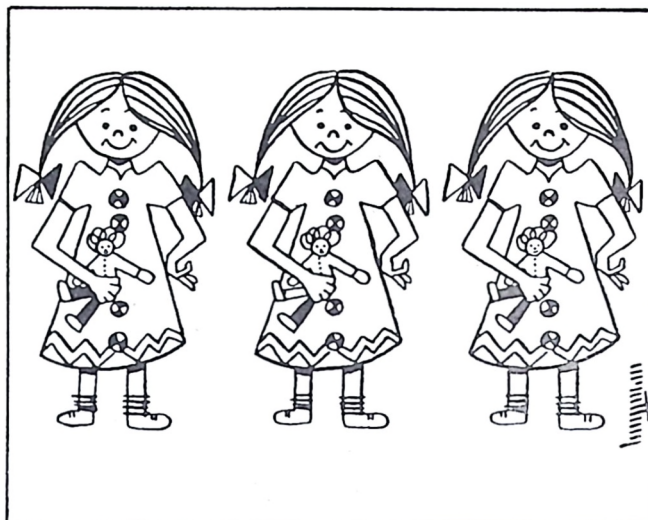
AH

Sydslesvigske spejdere i lejr

Her er tre små piger med hver sin dukke.
Er de nøjagtig ens?
Nej! — Hvad er forskellen?

Else har en dejlig dukke,
som hun ikke kan finde.
Skal vi hjælpe hende?
Hvilken vej fører til dukken?

Den gamle kone sælger æbler;
men da hun faldt i søvn, har en
pige „skjult“ 6 æbler.
Kan du finde dem?

II de gode gamle dage...

Alix Liddell

II.

ROSENKNOP ELLER ALF?

Hvis jeg var blevet født ca. 10 år før, var jeg måske blevet en af de allerførste pigespejdere. Som det nu forholdt sig, var jeg hele min barndom betaget af den tanke, at „drenge-spejderne“ var et år yngre end jeg. På det tidspunkt af ens liv er der jo næsten ingenting, der er yngre end en selv, og derfor omfattede jeg drenge-spejderne med moderlige følelser, og naturligvis også pigespejderne.

Min mor, Mrs. Mark Kerr, var en god gammel ven af B.-P., og Juliette Low havde „fået hende på krogen“ meget tidligt, og de første pigespejdere, jeg nogensinde så, boede hos os på landet i 1912. Jeg tror, de begge var medlemmer af min mors trop i Lambeth, som Mrs. Low havde startet. Jeg erindrer ikke, at de foretog sig noget mere spændende end at vaske op efter te, men deres lange blå uniformer gjorde et vist indtryk. De forekom mig at være meget voksne — jeg vil tro, at de har været ca. 15 år.

Mrs. Low, tante Daisy, som vi kaldte hende, boede halvdelen af året i Amerika og halvdelen af tiden i England og Skotland; da hun havde giftet sig med en englænder, var begge lande på en måde „hjemme“ for hende, og hun startede adskillige troppe i Storbritannien, før hun blev grundlægger af pigespejderne i USA; hun var faktisk distriktschef i London i mange år.

Den kendsgerning, at hun var næsten stokdøv, hæmmede hende ikke i, hvad hun foretog sig, og hun drog minsandten ovenikøbet tit fordel af det, når hun startede en trop. Hun plejede at samle pigerne, fylde dem

med begejstring og saa slaa en klo i en fører, som kunne lede troppen. Føreren forklarede saa nøje, hvorfor hun ikke kunne og var uegnet til at påtage sig den opgave, men tante Daisy havde ganske ligetil lukket af for sit høreapparat og plejede med et glædestrålende „Storartet! Jeg vidste, du ville gøre det,“ at forsvinde ud på sine rejser og lade sin forbløffede kammerat blive tilbage med en håndfuld ivrige piger. Eftersom hun valgte sine førere med et skarpt blik for deres evner, var denne maade en ubetinget succes.

Jeg havde hørt, at det var en kæmpeoplevelse at rejse med tante Daisy. Hun havde altid i tonsvis af mærkelig bagage, ibefattet som regel nogle pekingesere og et par papegojer. Jern-

... det var sjovt! Læser danske spejdere mine erindringer?

banefolkene begyndte altid med at være misbilligende over for hende, men da hun aldrig hørte dem afslå at gøre dette eller hint, blev de snart klar over, at indvendinger ikke nyttede noget og gik over til at være passive tilskuere. Dette stadium gik hurtigt over til et begejstret samarbejde, for hendes charme var uimodståelig. Mennesker, dyr, ja selv fugle elskede hende. Jeg husker, at jeg engang besøgte zoologisk have i London, hvor hun havde anbragt en af sine papegojer. Da vi nærmede os papegojeburet, horte vi en fugl skrike gennem støjen fra alle de andre. Det var tante Daisys papegoje, som havde mærket, at hun var udenfor og bød hende velkommen. Den løb op og ned ad ståltråden i buret i fanatisk ophidselse, og da den blev lukket ud, kravlede den rundt på hende, nappede hende i øret og rodede op i hendes hår, mens den ikke tog notits af nogen anden.

Mit første bekendtskab med aktivt spejd var Ulvehåndbogen. Jeg kan stadig se dens højtelskede, gule bind og dens æselørede (eller burde jeg sige: ulveørede?) sider. Min søster og jeg gik med den i en snor om livet, saa at den var parat, naarsomhelst der var brug for den. Mor lærte os at morse, og vi fik megen tid til at gå med at svinge flagene fra hver sin side af haven. Ved en bestemt lejlighed ville bedstemor fotografere os, mens vi signalerede. Naturligvis kunne hun ikke få os alle tre ind i søgeren, så hun insisterede på, at vi skulle rykke tæt sammen. Sikke en dum idé, tænkte jeg — meningen med at signalere var jo, at man skulle være uden for hørevidde.

På den tid var min søster og jeg næsten aldrig os selv. Jeg mener, at selv om vi for uindviede kunne se ud til at være to snavsede små piger, var vi i virkeligheden Ridderne af det runde Bord. Jeg var altid Sir Percival, og Rosemary, mærkeligt nok, når man kender hende, Sir Bors, den tavse ridder. Vi påtog os også de andre roller, efterhånden som der blev brug for dem. Eller vi kunne være Robin Hood og hans muntre svenne, eller Odysseus eller Argonauterne.

Voksne mennesker (med meget få bemærkelsesværdige undtagelser) betragtede vi som vore naturlige fjender, og vi foretog et hastigt tilbagetog, når vi så en nærme sig, klatrede hurtigt op i et træ eller smeltede sammen med landskabet.

Vi plejede at tilbringe ca. halvdelen af året på landet og den anden halvdel i London, og jeg behøver næppe at sige, at vi langt foretrak landet. Jeg plejede at tilbringe timevis liggende på maven, plaskende i dammen, idet jeg forgæves prøvede at fange en rygsvømmer (insekt!) eller jeg klatrede i træer for at finde fugle-reder, eller slog lejr i det lille hus, vi byggede af et træ, der var blæst

om. Det var dengang, jeg gerne ville være naturforsker, men min søster havde sagt helle for det, så jeg valgte det næstbedste, at være landmand, når jeg blev stor.

Jeg mødte organiseret spejd for første gang, da vi en kort tid blev medlemmer af en flok i London. Vi holdt møder i et stort hus i Bayswater og gik så i en lang hale til Kensington park. Da vi kom den første dag, sagde føreren: „Vil du være rosenknop eller alf?“ „Alf“, svarede jeg omgående. „Du vil vel helst være i samme kuld som din søster?“ var det næste spørgsmål, som jeg lige så omgående besvarede med et: „Å, nej tak!“ Føreren så lidt chokeret ud over dette udtryk for manglende søsterlig hengivenhed, men afgjorde sagen uden kommentarer og lod mig vide, at jeg kunne blive „agern“.

I virkeligheden havde jeg kun en meget tåget idé om, hvad et kuld var, men hvis det betød, at to mennesker skulle følges til parken side om side, så ville jeg ikke risikere at skulle høre på min søsters snak, den kunne jeg jo høre hele dagen derhjemme.

Vor uniform bestod af en mørkeblå, lægget nederdel, en mørkeblå

troje med et smaragdgrønt slips og somandskasket med „1st Bayswater“ på. Melde-leg var yndlingslegen. Når man blev fanget af „fjenden“, undersøgte hun en for at finde budskabet, et sammenrullet stykke papir skjult på en. Engang signalerede vi efter semaphore-metoden; det var mere det, jeg forstod ved spejd end at lege, det var en smule tamt for Sir Percival. Når jeg sådan ser tilbage i tiden, er det, der slår mig mest, at vi altid havde møder *udendørs*. Regnede det aldrig? Det kan jeg ikke huske, det gjorde. Og dog må det have været vinter eller tidligt forår, for vi var kun i London på den tid.

Jeg blev optaget som spejder, da jeg gik i Frances Holland School i Baker Street i 1919. Optagelsesceremonierne var altid meget højtidelige, og vi tog vort løfte meget alvorligt, lærte ikke bare ordene udenad, men tænkte virkelig over, hvad de betød. For os var det ligesom det løfte, Ridderne om det runde Bord aflagde, før de drog ud i verden for at gøre uret god. Baden-Powell brugte til spejderløftet samme grundlag som ridderne, nemlig „at tjene Gud, ære Kongen og stå ubrydeligt sammen“.

Good-turn var også meget vigtig, og PF plejede at spørge ved hvert møde, om vi havde gjort en god gerning hver dag, og hvad det havde været.

Jeg aflagde mit spejderløfte til distriktschefen. At hun var min mor, gjorde ikke øjeblikkets højtidelighed mindre, og jeg vil altid huske det. Endelig, endelig, var jeg rigtig spejder.

Et år senere forlod jeg skoletroppen. Vi havde en kusine, som boede i nærheden, og som ikke gik i skole, og hun ville gerne være spejder, derfor startede hun, min søster og jeg en trop, udstyret med en meget ung TF. Da et fjerde medlem kom til, blev vi 2 patruljer, og jeg blev patruljefører. Og temmelig regerende, vil jeg tro — så det var helt godt for mig at begynde fra bunden, da jeg kom på kostskole.

St. Margaret's Bushey var en af de

I. Bushey trop i lejr

første skoler, der begyndte med spejderarbejdet. 1st Bushey trop blev indregistreret i 1914. Bestyrerinden, frk. Julia M. Boys havde repræsenteret „skoletrope“ i korpsets bestyrelse i 1915 og var divisionschef, da jeg kom til St. Margaret skolen, hvor næsten enhver var med i blåmejseflokkene eller i en af de tre troppe. Jeg vil nok mene, at spejderarbejdet blev overdrevet en smule, men jeg elskede det. Det bedste var, når man blev PF eller PA. Engang om ugen var der et møde for PF og PA. De tre tropsførere organiserede det som en almindelig trop med tre patruljer, men da alle, som ikke allerede var I kl. spejdere, arbejdede på det, kunne vi arbejde med ret svært stof og måtte virkelig anstrenge os til det yderste i lege og konkurrencer. Førerne begyndte f. eks. mødet med at sige: „Vi har lært noget på en træning (eller set det i Førerbladet), og nu skal vi øve os på jer.“ Vi plejede at foreslå forbedringer, og således lærte vi, hvordan vi skulle lære tingene fra os til vore patruljer.

I mange lande bliver spejderne trænet på den måde. Engang om måneden bliver der holdt et møde eller en

træning for PFERne, hvor de lærer, hvordan de skal være rigtige førere. Troppen mødes f. eks. kun engang om måneden, og i mellemtiden mødes patruljerne enkeltvis. Det er de vigtigste møder. De fleste patruljer har deres egen hule, som f. eks. en kælder, et loftsrum eller et skur, lige stort nok til at patruljen kan klemme sig ind, størstedelen af mødet holdes naturligvis udendørs. I Norge, hvor befolkningen er så spredt, at spejderne måske ikke ser en fører i månedsvis, er der et korrespondancekursus for førere, det hedder „perlefiskeri“, og en sommerlejr, hvor enhver pige over 14 år kan komme og træne med andre patruljeførere, hvis hun kunne tænke sig at starte en patrulje.

Jeg synes, det er et vældig godt system og ville ønske, det var mere udbredt i Storbritannien. De britiske spejdere har ikke patruljemøder som vi. De mødes hver uge til tropsmøde, og under dette arbejder patruljerne noget af tiden i hvert sit hjørne, og resten af tiden er hele troppen samlet. Jeg kan ikke indse, hvorfor det ikke skulle være det. Under krigen eksperimenterede jeg med en trop, hvor jeg tilfældigvis boede. Jeg invi-

terede PFERne hjem, og vi tændte bål i haven og lavede mad. Derefter kom hver PF med sin patrulje, og jeg overlod dem til sig selv, og de morede sig dejligt.

Hvert år plejede vi at have en konkurrence mellem de tre troppe. Førerne var ikke med til det, og det var udelukkende PFERne, der organiserede det, men piger, som gik i afgangsklassen, måtte ikke lave noget. Faktisk gjorde de en masse arbejde bag kulisserne, fordi konkurrencen dækkede så stort et område. Vi skulle altid skrive og lave et skuespil eller tableauer og opføre det for forældre og venner, og der var altid en husflidsudstilling og basar støttet med engleblid tålmodighed af vore forældre. Vi sang (undertiden måtte vi skrive sangene!) og dansede (engang måtte vi opføre en ballet og lave kostumer af kulørt papir), og himlen skal vide hvad mere! Det var et under, at vi nogensinde nåede noget skolearbejde i juleterminen, men det lykkedes os på en eller anden måde, og skolen havde et udmærket eksamensresultat — det blev anset for en frygtelig skam at dumpe i afgangsklassen.

(forts.)

Tegneren Thora Trilles tegneserie :

TINKAS TURNERINGS-TIPS!

Som spejder mister man sit ry, hvis man går ud med paraply,

når himlen gråner over by, og der går hul på sorten sky.

Skønt Tinkas uniform er ny, begl'r hun sig dog uden kny

og altså uden paraply ud i den regnvæjrsvåde by.

KENDER DU FISKEHEJREN?

Det er en fugl, af størrelse lidt mindre end storken, men ligesom denne slank af krop, med lang hals, langt næb og lange ben. På ryggen og vingerne er den i hovedsagen lys grå; dog er vingesvingfjerene sorte ligesom den hængende nakketop. Iøvrigt er hoved, hals og underside hvidlig. Næbbet er gulligt, benene grålige. Karakteristisk for fuglens flugt er de tunge rolige bløde vingeslag. De lange ben er strakt lige bagud ligesom hos storken, men mens storken holder halsen strakt under flugten, er hejrens hals bøjet i S-form, hvorved hovedet er trukket tæt ind til kroppen.

Hvor kan du træffe fiskehejren? Du kan se den på fisketur på det lave vand i søer og moser, i fjorde eller endog ude ved de mere åbne kyster. Den bevæger sig med ro og værdighed; halsen er bøjet, og næbbet vender nedad parat til at hugge ned på byttet, det være sig insekter, frøer, haletudser eller småfisk. Står hejrerne stille (de står absolut stille), kan de undertiden være meget vanskelige at få øje på. Fjerdragstens farve falder let sammen med den ofte grålige vandoverflade, som danner baggrund for fuglen, og da fuglen ofte i stående stilling holder halsen strakt, kan den få en forbavsende lighed med en stok eller tynd pæl, der står lidt skråt i vandet.

Hvorfor skal vi tale lidt om hejren i marts? Hejren bygger sin rede i toppen af høje træer, og så snart træerne er sprunget ud, har man ikke megen mulighed for at se de store fugle ved og på redepladsen. Dertil kommer, at hejrerne er trækfugle, der allerede i februar begynder at vende tilbage til rederne og udbedre dem. Rederne består af et fletværk af kviste og grene, tit hvidlige på kanten af fuglens ekskrementer. Hejrerne ruger i kolonier, d. v. s. at de ruger i reder, som er bygget tæt ved hinanden. Kommer man i løbet af marts eller april ind under en sådan

redekoloni, vil man hele tiden kunne se fugle, der er på vej til og fra rederne. Det er morsomt at se, hvordan de store vadefugle med de lange ben må baske noget med vingerne, når de sætter sig i trætoppene, for at finde balancen på grenene. Skovbunden under hejrekolonien viser tydelige spor af fuglens tilstedeværelse. Den kan være helt overklattet, og blålige æggeskaller rober, at nogle unger er udklækket. Livet i trætoppene er ikke stilfærdigt. Når forældrene kommer tilbage fra fiskepladserne, udstøder ungerne hæse skrig og slås om maden, alt imens forældrene serverer den opgyldede mad for dem på redekanten.

Jeg kan ikke her angive, hvor hejrekolonierne findes rundt om i landet; men I kan sikkert også selv skaffe jer oplysninger om kolonier på jeres hjemegn.

I sommermånederne forlader fuglene kolonierne og strejfer da vidt omkring til fjernere fiskepladser, og i oktober begynder rejsen bort til mildere himmelstrøg.

Glem nu ikke, at i løbet af marts og april går det store forårstræk hen over landet. Masser af småfugle, vadefugle, ænder og gæs vender tilbage eller passerer landet på gennemrejse til det nordlige Skandinavien. Lyt til fuglens lyde i luften, nyd synet af gæssenes og ændernes flugt under den forårsfriske blå himmel, og lad for en stund jeres fantasi følge med fuglene på vej mod nord.

„Når de vilde roser blomstrer, kom da til gilde i den grønne skov.“ Sådan lød i min barndoms billedbog indbydelsen fra skovens konge til alle dyrene, og videre fortælt det, at vildgåsen havde indbydelsen med, da den fløj mod nord.

Nu flyver vildgåsen atter mod nord med indbydelsen, som også gælder jer, spejdere. Tag imod den og kom med til gildet i skoven.

Mulle

ALT UDSOLGT

lød det fra de fire spejderkorps' kontorer allerede i slutningen af november. Årets oplag på de 98.500 eksemplarer blev revet væk, selv om alle fire spejderkorps havde forhøjet deres oplag ganske betydeligt. Hvem havde ventet det? Det kunde tyde på, at næste års oplag må stige endnu mere!

Mange har sagt, at også dette hefte var særdeles godt, og redaktionsudvalget takker for disse venlige bemærkninger, idet udvalget lader takken gå videre til Spejder Juls mange medarbejdere. Der er vel næppe noget jule-

hefte, som har en større stab af kendte medarbejdere — end netop alle danske spejders eget julehefte: SPEJDER JUL.

Vi lader også en særlig tak gå videre til Onkel Jørgen (Clevin) for de mange fornøjelige opgaver i „Nøddeknekkeren 1955“. Mange havde atter i år indsendt deres løsning, og nedenfor bringer vi listen over de, som blev vindere af de 31 hovedpræmier. Både disse 31 såvel som de øvrige 96 vindere har i slutningen af januar fået sendt deres præmie fra redaktionen.

Resultatet af bedste salg af Spejder Jul 1955 er blevet:

Trop: Nykøbing F. 55 sp. solgte 1000 stk.

Præmie: Gavekort 30 kr.

Patrulje: 1. præmie: Vildkattene, Nykøbing F. trop,

7 sp. solgte 317 stk. Præmie: Gavekort 30 kr.

— 2. præmie: Rikki-Tikki, Thuro,

7 sp. solgte 100 stk. Præmie: Gavekort 15 kr.

Spejder: Birthe Engell, Nykøbing F., solgte 74 stk.

Præmie: Gavekort 25 kr.

De dygtige sælgere i Nykøbing F. har atter overgået sig selv, og de skal have redaktionskomiteens tak, fordi de med så stor ildhu år efter år går ind for salget af Spejder Jul.

Vinderne af gavekortene i „Nøddeknekkeren“s konkurrence

1. Flemming Pedersen, Luthersvej 52, 1. Fredericia.
2. Leif Bregendahl, Skolehjemmet, Vodskov.
3. Hans Christian Thomsen, Gerdasgade 10, st., Valby.
4. Niels Jørgen Nielsen, Rosenvej 12, Hjørring.
5. Anni Holm Petersen, Hviddingv. 18, Rødovre pr. Valby.
6. Margrethe Hansen, Oehlenschlägersvej 25, Kolding.
7. Tove Matthiasen, Skolen, Aså Jyll.
8. Dorte Bach, Højgade 12, Randers.
9. Bente Kromann, Slotsgade 2, Nysted.
10. Lis Rossing Johansen, Magleby pr. Borre, Møen.
11. Kirsten Tholle, Perlegade 15, 2. Sønderborg.
12. Aksel Christensen, Tagensvej 207, 1. NV.
13. Kaj Hansen, Paradisvej 47, Nekso.
14. Niels Johan Schrøder, Sønderbro 15, 2. Aalborg.
15. Ingrid Rostgård Pedersen, Aderupvej 79, Næstved.
16. Erik Egetoft, Uglebjergvej 29, Odense.
17. Søren Krag Jensen, Finsensvej 103, 3. F.
18. Peter Kongsbak, Sabroesvej 17 E, Helsingør.
19. Inger Pedersen, Torvet 3, Fuglebjerg.
20. Inge Mumm, Bredgade 17, Bording.
21. Jørgen Pedersen, Sjølund v. Kolding.
22. Ulla Paulsen, Kidhøj 50, Bagsværd.
23. Margit Nyrup, Norgårdsvej 116, Skive.
24. Preben Møller Lange, Albøge pr. Trustrup.
25. Karl Nohr Sørensen, Balskov pr. Mørke st.
26. Erik Sørensen, Kolonien Filadelfia, Dianalund st.
27. Christian Munkholm, Nygade 10, Asnæs.
28. Lars Ramhøj, Porsgrunnegade 3, Sønderborg.
29. Christian Munkholm Larsen, Nygade 10, Asnæs.
30. Peder Skyum-Nielsen, Finsensvej 39 B, F.
31. Jens Eriksen, Haslev Gymnasium, Haslev.

**Hvor mange Bambipatruljer mon der er i Danmark
Og Falke
Har I alle meldt jer til kuponplanens hjælpearbejde**

DET VAR GODT! TAK FOR DET! Red.

ARBEJDER I MED orientering?

Silvakompas

med lineal og drejeligt kompasshus,

Type 5	10,00
Type 7, vædskefyldt	22,25
Type 2, —	26,50
Type 1, —	33,75
Type 8, — m. lup	45,25
Type 15, — m. spejl	48,50

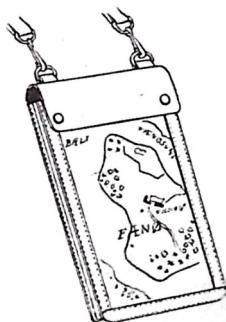
Etuier til kompas

til type 2, 5 og 7	3,00
til type 1 og 8	3,85
til type 15	4,25

Kort

Bestilling på alle Geodætisk Instituts kort modtages. Pris for f. eks. målebordsblad

1:20.000	3,50
Kortmåler, Geodætisk Institut	1,50
Kortmåler, urfacon	9,35
Hylster til kortmåler	0,75

Korttasker

Korttaske m. læderkanter, celluloid på begge sider, skulderrem .....

8,70
Korttaske, oksehud, læderbagside... 13,10
Korttaske i læder, m. 2 rum..... 22,00

„Patruljen arbejder med Orientering“, udg. af KFUM-spejderne .....

4,00

*** NYHED ***

Nu kan I få den ideelle skjortebluse! Den er syet i den bedste kvalitet Spun-nylon og med specialindlæg i kraven.

Stoffet ligner den fineste poplin og er lige så behageligt at have på. Det vaskes som almindelig nylon (skrub aldrig med neglebørste) og skal ikke stryges, blot trækkes op af skyllevandet og hænges direkte på bøjle uden at vrides.

Pris str. 38—46:

m. lange ærmer.....	54,00
m. korte ærmer.....	46,50

***

Billige tilbud!

Restparti af depotets kendte kraftige

Vandresko

udsælges. De findes i str. 32½, 33, 33½, 34, 35, 40 og 41, og prisen er i alle størrelser .....

15 kr.

*

Restparti af

Perlonbluser

Fin og meget stærk kvalitet.

Pris str. 38—46:

m. lange ærmer.....	50,00
m. korte ærmer.....	42,50

*

Enkelte Orlonskjorter af det kendte mærke „Ambassadeur“,

str. 40, 42, 44 .....

72,50

*

Lille forbindingsæske, „Paragon“, med 3 forbindinger og borvaselin .....

0,75

Første-hjælpssække .....

0,50

Husk, ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9—17, fredag 9—18, lørdag 9—14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Aflævet til posthuset den 29. februar